

Port crivățul pe umeri...

Camelia Ardelean

Port crivățul pe umeri cu mimică de Crist,
Mi-e rugul prea fierbinte, golgota mi-e hidoasă,
Gonită prin ruine, la ropote asist,
Cu luna de sub gene cuprinsă de angoasă.

Prin site ancestrale mai scapără-un amurg,
Cu degete de smoală îmi sperie lumina,
Din stropi de orizonturi, cuvinte mi se scurg,
Cum pinul de pe creste își deapănă rășina.

Adastă, sub ispite, nămeții de tăceri,
Silabele-s obuze pătrunse de tenebre
(Ostatic în poeme, la glorie mai speri,
Pășind, cu-nchipuirea, pe-un cer cu false zebre.).

Port crivățul pe umeri, o haină mult prea largă,
Cu frigul drept cămașă, înaintez spre stele,
Transport domol Olimpul și rugile-mi pe targă,
Am unică podoabă doar visurile mele...